

dán nebyl a také hlavno-služnovský úřad v B. v příčině vydání jeho žádného úředního opatření neučinil.

Rozhoduje o stížnosti té, dal se nss vésti těmito úvahami:

Žal. úřad nezabýval se otázkou, má-li st-l na požadované diety nárok po rozumu usnesení min. rady z 27. července 1920, nýbrž opřel svůj zamítavý výrok toliko o ustanovení § 14 zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb. a může tudíž nss rozhodnutí toto k podané stížnosti přezkoumati toliko s hlediska cit. zákona.

Zákonem tím provedeno bylo sestátnění právní instituce obecních a obvodních notářů na Slovensku. Pokud jde o náklad s institucí tou spojený, ustanoveno v § 14, že osobní náklad nese stát a že obce jsou toliko povinny přispívati k částečné úhradě nákladu toho v té formě, že poskytnou podle dosavadních uherských předpisů notáři byt a úřední místnosti a ponese náklad na udržování otopu, osvětlení a čištění těchto místností, nebo že odvedou státní pokladně příbytečné.

Uvedeným zákonným ustanovením zavázány byly obce vůči státní správě k tomu, aby trvale ustanoveným notářům poskytovaly naturální byt a úřední místnosti. Jde tu o závazek veřejnoprávní korporace vůči státu a pouze tento jest oprávněn domáhati se svými orgány na obci, aby zákonné povinnosti dostála. Obecní notář není v příčině naturálního bytu v nižádném právním poměru k obci, jeho právní dispoice s naturálním bytem nastává teprve tím okamžikem, kdy mu byt nadřízeným úřadem jeho byl přikázán a tím k používání odevzdán. (Srvn. nález Boh. 2577 adm.).

Z toho se podává, že právní názor žal. úřadu, jakoby st-l měl nárok na naturální byt vůči obci a vzhledem k tomu nemohl se domáhati diet z titulu dvojí domácnosti podle odstavce II D 2 »Zásad« není v souhlasu se zákonem.

Z těchto důvodů bylo nutno nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné podle § 7 zák. o ss.

Č. 2755.

Státní úředníci (Slovensko): * Obecní a obvodní notáři, ustanovení podle uherských zákonů před 28. říjnem 1918, kteří pak za platnosti zákona č. 211/1920 byli prozatímně ustanoveni čsl. státními úředníky a jichž služební poměr byl na základě § 10 služ. pragmatiky zrušen, mohou býti pensionováni jen podle § 7 zákona č. 211/1920.

(Nález ze dne 11. října 1923 č. 16.799.¹⁾)

V ě c: Josef T. v B. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti administrativnímu výboru býv. župy hontianské v Šáhách o výměru pense.

V ý r o k: Stížnost se z části odmítá jako nepřipustná, z části zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l odvolává se na výnos min. pro Slov. z 30. září 1922 o tom, že usnesením vlády z 23. srpna 1922 byl jeho služební po-

¹⁾ Stejně i v pozdějších nálezech, na př. v nálezu z 1. prosince 1923 č. 20.479.

měr jako prozatímně jmenovaného notáře (zákon z 22. března 1920 č. 211 Sb.) podle § 10 služ. pragm. zrušen, žádal podáním z 23. listopadu 1922, aby byl zařazen do platu příslušné hodnostní třídy odpovídající jeho služební době a aby mu vyměřeny byly odpočívne požitky dle dle předpisů čsl. a nikoli podle předpisů uherských. Nař. rozhodnutím župního správního výboru v Š. však byly st-li vyměřeny požitky odpočívne dle župních pensijních statutův.

O stížnosti uvažoval nss následovně:

St-l jsoucí od 2. července 1889 ve službě notářské na Slovensku, byl usnesením vlády z 3. května 1921 jmenován prozatímně ve stavu státních obecních a obvodních notářů na Slovensku.

Usnesením vlády z 23. srpna 1922 byl však jeho služební poměr podle § 10 služ. pragm. zrušen. Nebyl tedy st-l, jak za to má, ustanoven trvale notářem ve smyslu zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb., a nestal se tedy definitivním státním úředníkem. O takových obecních a obvodních notářích pak, kteří byli ustanoveni podle uherských zákonů před 28. říjnem 1918 a podali včas žádost za ustanovení notářem podle tohoto zákona, avšak ustanoveni nebyli, předpisuje § 7 cit. zákona, že budou dáni na odpočinek a bude jim poskytnuto zaopatřovací požitky, pokud by na ně měli nárok podle platných zákonů uherských.

O tom, zda pense podle předpisů uherských takovýmto bývalým obvodním nebo obecním notářům přísluší, rozhoduje dle § 27 zák. čl. XXVI : 1896 župní správní výbor a nikoliv ministr vnitra. Jest tedy námitka inkompetence žal. úřadu bezdůvodná.

St-l zastává dále názor, že zákon jenom přiznání pense víže na uherské předpisy, kdežto v ý š k a pense že se řídití má dle předpisů čsl., a sice dle posledních aktivních platů. Názoru tomuto nemohl se nss přikloniti z té úvahy, že § 7 zák. 211/1920 přiznává st-li nárok na zaopatřovací požitky jenom potud, pokud by na ně měl nárok podle předpisů uherských, t. j. toliko podle uherských předpisů platných v den 28. října 1918 posouditi lze jak odůvodnění nároku na pensi, tak i vyměření odpočívnych požitků, co do jejich výšky. —

Č. 2756.

Státní úředníci (Slovensko): Obecní a obvodní notáři ustanovení před 28. říjnem 1918 podle uherských zákonů mohou na základě zák. č. 211/20 býti ustanoveni v čsl. stát. službě též prozatímně; služební poměr notářů takto prozatímně jmenovaných může podle § 10 služ. pragmatiky býti opět zrušen.

(Nález ze dne 11. října 1923 č. 16.800.)

V ě c: Josef T. v B. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti vládě republiky čsl. o zrušení služebního poměru.

V ý r o k: Stížnost se z části odmítá jako nepřipustná, z části jako bezdůvodná.